

Обслуговування електроустановок зі складними схемами підключення: У випадку керування електроустановками, а саме виконанні складних перемикачів, розробляється певний алгоритм, що складається з окремих кроків (дій), які потрібно виконати в певному порядку. Обслуговування освітлювальних електроустановок зі складними схемами підключення:

Освітлювальні прилади повинні встановлюватися таким чином, щоб вони були доступними для їх зручного і безпечного обслуговування з використанням при необхідності інвентарних технічних засобів.

Виконання робіт з технічного обслуговування та ремонту електроустаткування різного призначення:

Персонал, обслуговуючий електрообладнання, може потрапити під напругу внаслідок несправності, аварії або своїх помилкових дій.

Безпека обслуговування електрообладнання залежить від його робочої напруги, умов експлуатації і характеру середовища приміщення, в якому воно встановлене. Після завершення виконання практичної частини здійснюється пробна робота, на підставі якої оформлюється протокол Державної кваліфікаційної комісії про присвоєння часткової кваліфікації.

Список використаної літератури

1. Азарсков В.М., Гаєв Є.О. Сучасне програмування. Модулі 1,2 «Програмування та математика із другом MATLABом». К.: НАУ, 2014. 256 с.
2. Говоров П.П. та ін. Релейний захист і автоматика в системах електропостачання. К.: 1996.
3. *ГОСТ 2.702-2011 Єдина система конструкторської документації (ЕСКД). Правила виконання електричних схем.*
4. ДСТУ EN IEC 62561-2:2019. «Компоненти системи блискавкозахисту. Частина 2. Вимоги до провідників і заземлювальних електродів».
5. Кутін В.М., Рубаненко О.Є. Релейний захист та системна автоматика: лабораторний практикум / Вінниця : ВНТУ, 2018. 130 с.
6. Телюта Р.В., Козловський О.А., Зінзура В.В. Експлуатація та монтаж електрообладнання. Кропивницький: ЦНТУ, 2018. 200 с.
7. Технологія електромонтажних робіт: підручник / В.В.Чорна, С.В.Чорний. Х.: Компанія СМІТ, 2014. 288 с.
8. Правила улаштування електроустановок. К, 2017. 617 с.

Кайтановська Ольга Миколаївна,
*науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення професійної освіти
ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти»,
аспірантка кафедри професійної і вищої
освіти ДЗВО «Університет менеджменту
освіти»*

СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОПЕРАТОРІВ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ

Для здійснення структурно-семантичного аналізу поняття «професійна компетентність» у контексті професійної підготовки кваліфікованих робітників ми звернулися до дисертаційних робіт та наукових публікацій вітчизняних учених: О. Паржницького (формування професійної компетентності майбутніх токарів у фахово-орієнтованому освітньому середовищі), М. Мілохіної (формування професійної компетентності майбутніх операторів комп'ютерного

набору в професійно-технічних навчальних закладах), О. Загіка (формування професійної компетентності майбутніх агентів з постачання в професійно-технічних навчальних закладах), Т. Пятничук (формування професійної компетентності майбутніх опоряджувальників будівельних у професійно-технічних навчальних закладах), М. Ростоки (Педагогічні умови формування професійної компетентності майбутніх обліковців з реєстрації бухгалтерських даних), Я. Співао (теорія і практика формування професійної компетентності майбутніх соціальних працівників із соціального захисту прав молоді), О. Бойчук (формування професійної комунікативної компетентності майбутніх кваліфікованих робітників сфери послуг), А. Кононенко (формування професійної компетентності майбутніх слюсарів з ремонту автомобілів у професійно-технічних навчальних закладах) та ін.[2].

У процесі вивчення різних точок зору вітчизняних учених щодо змісту і структури професійної компетентності кваліфікованих робітників ми звернули увагу на виокремлення таких професійно-важливих якостей особистості: у агента з постачання – адаптивність, комунікативні та лідерські здібності, рефлексія, здатність до творчого пошуку, саморозвитку (О. Загіка), слюсаря з ремонту автомобілів – інтерес до техніки, технічна кмітливість, точний окомір, швидка реакція, технічне мислення, аналітичний розум, відповідальність, організованість, акуратність тощо (А. Кононенко). Доповненням до цього переліку можуть стати такі професійно важливі якості, як висока культура організації та реалізації професійної діяльності, здатність до самореалізації та самовдосконалення (Н. Ничкало). Однак можемо припустити, що для кваліфікованих робітників кожної окремої професії актуальним буде свій комплекс професійно важливих і особистісних якостей.

На основі дослідження нами виявлено що, результати контент-аналізу вказують на відповідність змісту і структури професійної компетентності кваліфікованих робітників вимогам Національної рамки кваліфікацій, яка «ґрунтується на європейських і національних стандартах та принципах забезпечення якості освіти, враховує вимоги ринку праці до компетентностей працівників» [3]. З огляду на опис у ній кваліфікаційних рівнів досягнень, які описуються результатами навчання, сформульованими у відповідності до дескрипторів(знання, уміння/навички, комунікацію, відповідальність і автономію), маємо зауважити, що найменше уваги дослідниками приділяється комунікації (здатність до ефективної роботи в команді, сприйняття критики, порад і вказівок, продукування деталізованих усних і письмових повідомлень, зокрема у професійній діяльності, здійснення наставництва, передавання досвіду тощо). Ці здатності відносять до «м'яких навичок» (soft-skills).

Можна припустити, що для операторів поштового зв'язку першого класу професійна компетентність базується на переліку здатностей, об'єднаних в групу «загально-професійні компетентності». Йдеться про оволодіння основами: галузевої економіки та підприємництва; трудового законодавства; адміністративної географії, зарубіжжя, країн світу; українського ділового мовлення; професійної етики; інформаційних технологій. Згідно із Стандартом професійної (професійно-технічної) освіти оператори поштового зв'язку першого класу мають оволодіти знаннями про поштовий зв'язок, навчитись дотримуватися вимог охорони праці, промислової і пожежної безпеки, виробничої санітарії [1].

Список використаної літератури

1. Про затвердження стандартів професійної (професійно-технічної) освіти з робітничих професій: Наказ Міністерства освіти і науки України від 27 грудня 2017 р., №1691. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1691729-17#Text>
2. Кайтановська О., Структурно-семантичний аналіз поняття «професійна компетентність операторів поштового зв'язку. Вісник післядипломної освіти. 2022. Вип. 21(50). С. 78–90.

3. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р., №1341. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-%D0%BF#Text>

Карлінська Яніна Валеріївна,
*заступник директора з навчальної роботи
Фахового коледжу «Універсум» Київського
університету імені Бориса Грінченка,
кандидат педагогічних наук*

ПЕДАГОГІЧНА ЛОГІСТИКА ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Законом України «Про фахову передвищу освіту» визначено обов'язки, окреслено завдання педагогічних працівників в умовах інтеграції фахової передвищої освіти [1]. Для цього необхідно істотно модернізувати професійний розвиток педагогічних працівників, удосконалити освітнє середовище закладів фахової передвищої освіти, зробивши його сприятливим для здійснення педагогічними працівниками фундаментальних досліджень, а також прикладних досліджень у сфері науки, що визначила їх професію. За таких умов актуальності набувають обґрунтування теоретичних основ професійного розвитку та кар'єрного зростання педагогічних працівників в умовах інтеграції фахової м освіти, їхній професійний розвиток на основі компетентнісного підходу.

Особливої актуальності набуває сьогодні педагогічна логістика як методологія управління розвитком закладів передвищої освіти, інструмент формування готовності педагога до інновацій як методології управління розвитком ЗФПО. Готовність як якісно стійкий стан, виявляється у високому рівні професійної компетентності педагогічного працівника, що базується на сукупності спеціальних знань і вмінь, та вмотивованому бажанні здійснювати цю діяльність, що складаються у структуру готовності педагога до роботи в сучасних умовах (Сергеєва Л.М., 2020) [2; 73].

Найбільш сучасним і ефективним інструментом особистісного і професійного розвитку сьогодні визнається коучинг. Коучинг є однієї з нових форм педагогічної логістики, що дозволяє вирішувати проблеми закладів фахової передвищої освіти, і окремого педагога.

Професійний саморозвиток та самореалізація науково-педагогічного працівника є метою коучингу. Коучинг вважається універсальним інструментом, що розкриває внутрішній потенціал педагога практично у всіх областях його діяльності. Методикою коучингу, у зв'язку з затребуваністю, прагнуть опанувати багато хто, але мало хто розуміє, що вона з себе представляє.

Коучинг сприяє забезпеченню вибору і реалізації оптимальних особистісних стратегій та професійному розвитку викладача.

У всьому світі коучинг визнаний найбільш сучасним і ефективним інструментом особистісного і про професійного розвитку: процеси прийняття рішення, планування, мотивації, делегування, управління конфліктами, ведення переговорів і т.д. через призму коучингу проходять швидше, яскравіше і набагато ефективніше. Методика була створена на межі психології, менеджменту, філософії та логіки, що зробило коучинг універсальним інструментом, що розкриває внутрішній потенціал людини практично у всіх областях його діяльності.

Є один дуже важливий момент, який необхідно враховувати, розглядаючи коучинг як робочий інструмент викладача: метою коуча є все ж не навчання, а стимулювання інтересу і бажання навчатися, і в цьому його принципова відмінність від педагога і наставника. Тому коучинг є не методикою навчання, а швидше інструментом підвищення його ефективності.